

“M M P 1917”

A: GESCHIEDENIS VAN HET MUSEUM

1987 Het MMP1917 vindt zijn eerste aanzet, toen werd voor het eerst een tentoonstelling gehouden rond de ‘**derde slag bij leper**’, gecombineerd met een grote plechtigheid op **TYNE COT CEMETRY**.

Om het onverwachte succes **permanent** te bestendigen werd het **Kasteel Zonnebeke** ter beschikking gesteld.

Begin 1989 opent het streekmuseum haar deuren, met succes.

In 2002 volgt een enorme terugslag en er word gekozen voor een drastische vernieuwing.

Als concept kiest men voor een **klassiek-historisch museum** met een maximale integratie van collectiestukken aangevuld met historische informatie, het vernieuwde museum opent in **april 2004**.

2007 wordt een sleuteljaar voor het MMP 1917, met de focus bij de herdenkingen rond 90 jaar ‘derde slag bij leper’.

2009 volgt een nieuw ambitieus plan:

a: een nieuw ondergronds museumgebouw

b: de inrichting van de museumtuin.

Er komt meer aandacht voor ‘het landschap’ en voor de ‘verschillende nationaliteiten’ die aan de slag deelnamen.

Bovendien komen er ‘reconstructies van loopgraven en schuilplaatsen’.

Deze vernieuwde versie van het museum opent zijn deuren **12 juli 2013**.

Onder impuls van ‘100 jaar groote oorlog’ ontstaat het project ‘**The Legacy of Passchendaele**’, met drie themas:

1: creëren van toeristisch-creatieve routestructuren

2: aanleg van wandellussen met informatie op het terrein

3: ontsluiting en inrichting van WO1-erfgoed Polygoonbos en een Commandobunker in Zandvoorde.

B: HET MUSEUM: DOEL en INHOUD

Het MMP1917 bevindt zich bovendien middenin een omgeving die in de eerste wereldoorlog één groot slagveld was, in zorgvuldig nagemaakte loopgraven waant de bezoeker zich in de eerste wereldoorlog.

Wat je in het museum te weten komt, kun je observeren in het hedendaagse Zonnebeke en het omliggende landschap, het landschap getuigt nog van wat zich hier gedurende vier jaar heeft afgespeeld.

De duiding die je in het museum bij deze relictten krijgt, helpt je om deze te interpreteren.

Het MMP 1917 is een **militair-historisch museum** over **WO-1** en **gefocust** op de **Slag bij Passendale** en wil:-

- een beleving creëren van de techniek van de oorlog,
- kennis geven over het landschap en
- de bezoeker bewustmaken als militair-strategisch getuige.

Dit alles om de herinnering aan de **tragiek** van **WO-1** **levendig** te **houden**.

C: DE SLAG BIJ PASSENDALE

Het internationaal **symbool** van “**oorlogsgeweld**” in zijn meest gruwelijke vorm.

In 1917 werden hier (vermoedelijk) 600.000 militairen buiten gevecht gesteld voor een terreinwinst van slechts enkele kilometers.

Vanaf 1916 werkten de Britten aan een grootschalig plan om de hele boog rond Passendale te ondergraven met krachtige dieptemijnen.

7 juni 1917 negentien dieptemijnen werden, in de vroege ochtend, simultaan tot ontploffing gebracht. De grootste explosie met het effect van een krachtige aardbeving.

De Duitsers kregen echter vooraf weet en de verliezen bleven vrij beperkt, niettegenstaande de ontreding compleet was.

Er ontwikkelde zich een bizar kat- en muisspel van Mijnen- en Tegenmijnen. Nieuw-Zeelanders en Ieren boekten terreinwinst, en het uiteindelijk doel om het front recht te trekken leek een succes.

Opperbevelhebber Haig zou zich nu concentreren op het heroveren van de Duitse duikboothavens Oostende en Zeebrugge. Haig geloofde in een groot offensief op een breed front, maar de Duitsers hadden dergelijke aanval verwacht en waren goed voorbereid.

Al sinds 1916 hadden de Duitsers hun verdedigingswerk in de diepte uitgebouwd, het 'aanvalsgerichte' denken had plaats gemaakt voor consolidatie van het verworven terrein.

Tallose rijen prikkeldraad, mitrailleursnesten en bunkers volgden sterk de topografie en verbonden de meest strategische landschapselementen.

- Tussen het front en Passendale lagen 4 actieve stellingen.

- Eveneens speelden misleidende technieken een rol,

- valse loopgraven moesten de geallieerde luchtverkenners om de tuin leiden.

Dit concept van elastische defensie moest ervoor zorgen dat de Duitsers bij een geallieerde aanval telkens konden terugplooiën op een nieuwe verdedigingslinie om daarna van daaruit een tegenaanval te organiseren.

Vooraf van de Passchendaele Ridge hadden de Duitsers goed overzicht over de glooiende velden.

31 juli 1917, in de gietende regen trokken de Britten

ten aanval. De zware beschietingen en de regen hadden het slagveld in een moeras omgebouwd en de ingezette tanks liepen vast in de modder, deze aanval liep vast.

10 augustus 1917, de Britten organiseren een nieuwe aanval tegen de hoogten van Geluveld, doch de Duitsers konden hun hele rechter flank onder vuur nemen, aanval mislukt.

Midden-augustus, de voornaamste wapenfeiten spelen zich af bij Langemark, na een langere droogteperiode ontstond er een droge

korst op de modder, zodat er opnieuw tanks konden worden ingezet,ze strandden opnieuw in de modder.

Haig krabt in zijn haar en stelt Generaal Plumer aan om het offensief weer op gang te krijgen, deze keer met nieuwe troepen uit Australië en New-Zeeland.

20 september succes bij de Meensesteenweg.

26 september succes bij het Polygoonbos.

4 oktober succes bij Broodseinde.

Een anekdote uit de 'battle of the Menin Road': de troepen vertrokken moeizaam naar hun aanvalsposities als even na middernacht midden hun rangen een fosforgranaat tot ontploffing kwam. Een getuige die de wonden verzorgde haalde later aan dat deze verwondingen van die aard waren dat het beter was ze niet te beschrijven.

9 oktober offensief campagne ter verovering van de puinen van Passendale. De combinatie van najaarsregen, verzadigde grond en het vernielde afwateringssysteem in de streek, herschiepen het landschap in een immense modderzee waarin mens, dier en machine verzopen. De troepen hadden maar liefst elf uur nodig om vanuit leper over de smalle loopplanken naar hun vertrekposities te gaan. Eveneens werd de artilleriesteun bemoeilijkt omdat de kanonnen al bij het eerste schot wegzakten in de modder. Deze aanval kende dan ook een bloedige afloop.

12 oktober 1917 de Nieuw-Zeelandse divisie en Canadese eenheden zetten de aanval in om de Belle-Vue uitloper van de Duitsers te veroveren, door de slechte staat van het terrein verloren de verschillende compagnies elkaar uit het oog en konden de Duitsers hun vanop een hoogte onder vuur nemen; eveneens met een bedroevend resultaat: 2.700 verliezen waaronder 845 gesneuvelden in minder dan vier uur tijd. De meest tragische dag in de Nieuw-Zeelandse geschiedenis.

Haig besloot de aanval te stoppen en liet de troepen vervangen door frisse Canadese eenheden. Het Canadese leger dat als onafhankelijke natie samen vocht was gekend als een sterk en taai leger.

26 en 30 oktober Haig jaagt de Canadezen de strijd in ze ploeteren zich een weg doorheen de 'ROAD TO PASSCHENDAELE'.

6 november 1917 de Canadezen kunnen uiteindelijk het dorp Passendale innemen, waarvan de naam ondertussen mytische proporties heeft aangenomen: "PASSION-DALE" – ofwel "DAL VAN HET LIJDEN"

10 november 1917 verder dan Passendale geraakt de aanval niet en loopt vast op de heuvelkam. 16.000 Canadezen geraken gedood, verwond of vermist.

De slag bij Passendale was een waar bloedvergieten, het innemen van de bunkers en mitrailleursnesten vergde vaak heroïsche moed en zelfopoffering.

Het resultaat van de Slag bij Passendale: na 100 dagen was slechts een terreinwinst geboekt van acht kilometer met een enorme kostprijs van 250.000 slachtoffers enkel aan de geallieerde zijde.

De solide Duitse verdediging kende echter ook desastreus verliezen aan manschappen en materiaal.

Passchendaele zorgde ook voor een nieuw inzicht en tactiek in de oorlogsvoering, de gedachte om op een breed front aan te vallen bleek niet meer zinvol.

We zijn nu klaar voor het.....

MUSEUMBEZOEK

Het **M**emorial **M**useum **P**asschendaele **1917**

- wil deze herinnering levendig houden
- focust op materiële aspecten zoals uniforme slagveldarcheologie en artillerie, evenals het ontstane ondergrondse leven
- via een maquette de link maken met het oorlogslandschap
- via een netwerk van origineel herbouwde Duitse en Britse Loopgraven, elke bezoeker deze als 'SCHUILPLAATS' laten ervaren.